

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Šárka Dziurová, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Tereza Hubálková

Název práce: Mecenášská a literární činnost Mary Sidney Herbert a Williama Herberta

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

V úvodu autorka avizuje, že jejím „cílem bude na příkladech vybraných osobností, Mary Sidney Herbert a Williama Herberta, ale i dalších členů rodiny, přiblížit fenomén mecenášství tehdejší tudorovské Anglie, zejména v oblasti anglické literární kultury“ (s. 1). Takto stanovený cíl lze s výhradami považovat za splněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je rozčleněna do osmi kapitol, úvodu a závěru. První kapitola se věnuje politickému, ekonomickému a kulturnímu období vlády Tudorovců. Tato kapitola má vytvořit „celkový dobový obraz, který poskytne nejružnější informace, vhodné pro lepší ukotvení dalšího kontextu v rámci diplomové práce“ (s. 4). Další kapitola se zabývá divadlem, činností, „která byla s patrony úzce provázána“ (s. 10). Třetí kapitola pojednává o ženských autorkách v alžbětinské literární kultuře. Zde práce v obecné rovině přibližuje tradiční vnímání žen-autorek v období renesance a věnuje se i literární tvorbě Mary Sidney Herbert a Mary Wroth. První tři kapitoly tvoří úvodní část, která má poskytnout dobový kontext. Autorka poměrně zdařile vybírá relevantní informace, ale chybí zde obecné přiblížení institutu mecenášství v alžbětinské době (mecenášství je věnována až šestá kapitola).

Poté, co autorka představí problematiku alžbětinských autorek, přechází k Mary Sidney Herbert. Přibližuje její rodinné zázemí, krátce pojednává o počátcích její mecenášské a literární tvorby, posléze se vrací k jejímu rodinnému životu. Samostatnou kapitolu věnuje její literární tvorbě. Mohlo by se zdát, že se zde práce zaměřila spíše na Mary Sidney Herbert jako na autorku a její mecenášská činnost je spíše na okraji zájmu. Autorka pracovala s řadou primárních i sekundárních zdrojů, ale ne vždy je interpretovala zdařile. Uvedu několik příkladů:

- Na s. 26 hovoří o maskách Bena Jonsona jako o „vzoru“ a zaměřuje činnost Bena Jonsona, který zpracovával libreta pro masky a Inigo Jonese, který zajišťoval kostýmy a scénu. Kostrbatě je také charakterizován žánr masky, která dle autorky „všem cizincům dávala záminku ke zpěvu a tanci před publikem“ (maska byla zvláštním druhem dvorské zábavy, která začínala jako divadelní představení, ve kterém hráli po boku herců i dvořané nebo dokonce i panovník, a v určitém momentu bylo do děje aktivně zapojeno publikum tancem a zpěvem; za cizince tak patrně autorka označuje diváky).
- Na stejné stránce autorka tvrdí, že král Jakub navštívil italský dům Mary Sidney Herbert – patrně je myšlen dům v italském stylu a nikoliv, že Mary Sidney Herbert vlastnila dům v Itálii.
- Protichůdné jsou pak informace o Mary Sidney Herbert jako o autorce překladu Žalmů. V úvodu autorka tvrdí, že pokud chtěla být žena autorkou, pak se musela držet určitých témat – bezpečné bylo například zpracování náboženské tematiky (s. 1 – 2), tuto informaci v průběhu práce několikrát zopakuje, a tak je celkem překvapivé tvrzení, že se Mary Sidney Herbert nechtěla „s prací veřejně ztotožnit“ (s. 34).

Z textu také není jasné, jak probíhala spolupráce s Philipem Sidneyem na překladu Žalmů – byla jeho rádkyní, oporou, patronkou nebo se i během jeho života aktivně zapojovala do překladatelské činnosti?

- Na s. 23 je bez nějakého důslednějšího vysvětlení sdělení, že „[c]elá rodina s ním [otec Mary Sidney] někdy odcestovala do Irska.“
- Na s. 25 je označen Rowland Whyte jako „agent“ Roberta Sidneyho.

Co se týče interpretace děl Mary Sidney Herbert, autorka cituje celé rozsáhlé pasáže, ke kterým posléze parafrázuje sekundární literaturu. Její vlastní kritický přístup chybí. Autorka také nevyužila potenciál zpracovat korespondenci Mary Sidney Herbert (pokud jí měla k dispozici, ale předpokládám, že alespoň část ano, když jí věnuje samostatnou podkapitulu), což by bylo přínosné vzhledem k cíli, jak ho definovala v úvodu. Korespondence je zde zmíněna pouze okrajově – v poznámce č. 189 ostatně autorka upřesňuje, že bude uvádět pouze informace o počtu dochovaných dopisů a obsah není důležitý (s. 44). S ohledem na mecenášskou činnost také autorka úplně opominula například dedikace v dílech „chráněnců“ Mary Sidney Herbert, které by přiblížily institut mecenášství, ale i její osobnost.

Následuje kapitola věnovaná mecenášství v rodině Sidney, kde autorka stručně přibližuje mecenášskou činnost Mary Sidney Herbert a Roberta Sidneyho. Samostatnou kapitolu tvoří mecenášská a literární činnost Williama Herberta. Zde autorka opět pracuje s úctyhodným množstvím literatury, znovu ale jednotlivé informace spíše přebírá bez kritického odstupu. Bylo by například možné polemizovat s tvrzením, že „nemusíme pochybovat ani o tom, že četl [William Herbert] básně svého strýce Roberta Sidneyho“ (s. 56) – minimálně ze studií dr. Kastnerové víme, že Robert Sidney se svou literární činností příliš nechlubil, a tak je otázkou, zda se k Herbertovi jeho dílo vůbec dostalo. Na straně 50 se pak dozvídáme, že Herbert byl patronem Bena Jonsona, kterému „měl každý rok věnovat dar v hodnotě 10 000 Kč (na tehdejší přepočten zhruba 20 eur) na nákup knih.“ Opominu-li gramatické chyby, není úplně standardní převádět dobový honorář do jiné měny (pochybuji, že by Mary Ellen Lamb, kterou autorka cituje, převáděla Jonsonův honorář na koruny). Na druhou stranu by tato informace nijak nerušila, kdyby jí autorka zasadila do dobového kontextu – bylo to na tehdejší dobu moc/málo? Co to vypovídá o Herbertovi jako o patronovi?

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

I přes výše uvedené výhrady je práce vcelku logická, text je poměrně kostrbatý, ale čtenář nakonec zásadní informace rozkládá. Slabinou je formulační úroveň, v práci se objevují stylistické i gramatické chyby. Uvedu několik příkladů:

s. 5: „Za svého nástupce si Alžběta I. nakonec vybrala skotského krále Jakuba I., první anglický král z rodu Stuartovců.“

s. 8: Kateřina Párová místo Parrová.

s. 11 – 12: „[...] některé mohly mít až pětadvacet nebo třeba padesát samostatně stojících výjevů.“

s. 14: „[...] mezi diváky byly převážně lidé [...]“

s. 17: „Zásadní vliv v této oblasti představovala rodina Sidney, kteří právem patří [...]“

s. 26: „[...] během její cesty na jih Ze Skotska na Anglický dvůr do Londýna.“

s. 35: „Je pravděpodobné, že práce na těchto složitých básní a jejich tvarování do složitých forem [...]“

s. 39: „Přitažlivost dramatu spočívá především díky dodržování klasických jednot [...]“

s. 44: Dílo Edmunda Spensera *The Shepherd's Calendar* překládá jako „Šepardův kalendář“ místo *Pastýřův kalendář*.

s. 46: citaci „th'eternall booke I Of endlesse honour, true fames memorie“ nepíše kurzívou, ačkoliv jinde v textu je každá citovaná pasáž označena kurzívou. Citace též obsahuje překlep.

s. 48: „Ve funkci lorda komoří měl dohled [...]“

Odkazování na literaturu není jednotné (např. s. 9, 11, 15, 17, 56, 57, atd.). Chybí poznámka pod čarou č. 259 na s. 56. V seznamu literatury chybí primární zdroje. Poměrně často autorka pracuje s internetovou encyklopedií.

Není vždy jasné, zda autorka některé autory cituje nebo parafrázuje, zejména, když nějakou pasáž uvádí slovy „xy uvádí:“; „xy tvrdí:“; „xy říká:“ (např. s. 4 „Jak uvádí Weir: Jindřich VIII. [...]“).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Diplomová práce Terezy Hubákové na mě působí chaoticky – jednotlivé kapitoly na sebe příliš plynule nenavazují a již při pohledu na obsah jsem nabyla dojmu, že by se autorka ráda zabývala alžbětinskými autorkami, jako něčemu (v té době) revolučnímu, ale vybrala si téma, které má zpracovávat mecenášství u vybraných autorů, a tak se o něm bude muset zmínit. Celkově mi přijde dané téma nevyčerpané jak na rovině analýzy mecenášské činnosti u vybraných autorů, tak na úrovni kritické práce se zdroji. Na druhou stranu musím ocenit autorčinu snahu vyrovnat se s poměrně náročným tématem, jehož zpracování vyžadovalo práci s primárními texty i sekundární literaturou, které jsou zejména v anglickém jazyce a jejich interpretace není jednoduchá. Přes své nedostatky obsahuje výsledný text řadu relevantních informací, a tak navrhuji hodnocení dobře (v případě zdařilé obhajoby nemám problém s hodnocením velmi dobře).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Vyjádřete se k připomínkám v posudku.

Můžete na základě svého zkoumání životů a děl Mary Sidney Herbert a Williama Herberta definovat institut mecenášství v alžbětinské literární kultuře?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Dobře

Datum: 23. 5. 2023

Podpis: